

УДК 330

Бойко Н. – ст. гр. БМп-22

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

НАСЛІДКИ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Науковий керівник: старший викладач Нагорняк І.С.

Поряд із рухом товарів та послуг світового масштабу набрало переміщення трудових ресурсів, одного з найважливіших факторів виробництва.

Міжнародна міграція робочої сили – процес організованого чи стихійного переміщення працездатного економічно активного населення з країни до країни, викликаний причинами як економічного, так і неекономічного характеру.

За даними Міжнародної організації праці, цілі еміграційної політики країн-експортерів визначаються так:

- зменшення відсотку безробіття в країні-експортера;
- експорт робочої сили є важливим джерелом надходження валютних ресурсів (що в деяких випадках перевищує середню норму прибутку від експорту товарів та послуг);
- підвищення життєвого рівня емігрантів;
- зменшується соціальна напруженість в країні-експортері;
- безкоштовне навчання робочої сили країн-експортера;
- зростання професійного та культурного рівня трудових мігрантів.

У зв'язку із проведенням численних заходів, що пов'язані з активізацією та зростанням впливу країн-експортерів трудових ресурсів на даний процес, зменшилися негативні наслідки міжнародної міграції для національної економіки.

Проте спостерігається такі явища як „відплив інтелекту”, додаткові витрати з бюджету на підготовку нових спеціалістів, виникнення тенденції до спаду економічного зростання.

Проблема від'їзду кваліфікованих кадрів викликана рядом економічних чинників, які притаманні міжнародному ринку робочої сили в цілому та регіональними особливостями, характерними для України, такими як високий рівень прихованого безробіття (від 30% до 45% загальної чисельності зайнятих), низький рівень заробітної плати, зменшення зайнятості у наукомістких галузях, малоефективні заходи державної політики щодо підтримки малого та середнього бізнесу.

Значна частка громадян України пропонує свою робочу силу на зовнішньому ринку, що призводить до втрати найбільш мобільної та конкурентноздатної частини трудового потенціалу країни.

У результаті економічним наслідком розвитку країни-експортера робочої сили буде неспроможність створення конкурентних переваг національної економіки на міжнародному ринку. В стратегічному плані велика ймовірність повного зникнення галузей, що формують економічну безпеку держави. Безповоротний процес еміграції призведе до того, що і в розвинених країнах заходу відбудеться скорочення фінансування науки. Подібну ситуацію слід передбачити і пропагувати вживання заходів для захисту від масової імміграції науковців. Щодо країн еміграції, то уряд для покращення загального стану економіки повинен створити відповідні умови життя та творчої діяльності наукового потенціалу, підвищити престиж і статус науковців в суспільстві.